

REISVERSLAG EGYPTE-JORDANIËREIS 9 T/M 23 APRIL 2011

Deze bijzondere reis naar Egypte en Jordanië maakten we omdat we dit jaar 40 jaar getrouwd zijn. Na zoveel jaren samen vonden we dat een huwelijksreis wel weer eens kon!

We vertrokken op 9 april van Schiphol naar Caïro met een tussenstop in Frankfurt.

De eerste 3 dagen verbleven we in Caïro, een miljoenenstad (20 milj.inw.). Het was er nog steeds onrustig. Dat merkten we toen we de eerste dag naar het Egyptisch museum liepen dat aan het Tahirplein ligt. We liepen langs rollen prikkeldraad richting museum en zagen een hele rij pantservoertuigen staan, die we niet mochten fotograferen! Eerst bezochten we het museum waar veel kostbare schatten uit de piramiden te vinden zijn. Het was er heel rustig, we konden alles op ons gemak bekijken. Dit bezoek was echt de moeite waard.

Toen we weer buiten kwamen bleken de pantservoertuigen allemaal bemand. We liepen met onze Egyptische gids verder richting onze eetgelegenheid even voorbij het plein, waar het vrij druk was. Veel mensen spraken ons aan: “welcome, where are you from, thank you for coming to our country” enz. hoorden we deze vakantie heel vaak. Er werd even later ook geschreeuwd en mensen gingen rennen. Gelukkig konden we een

steegje inlopen, waar we even hebben gewacht. Wat later kwam onze gids er ook bij en zijn we verder gelopen naar het restaurantje. ‘s Middags hebben we een interessante wandeling gemaakt door de Bazar van Caïro. Dit is het echte oude Caïro, waar veel handwerkslieden wonen en werken.

De volgende dag zijn we de piramiden van Gizeh gaan bekijken en de opgravingen van Memphis waar je een enorm beeld van Ramses II kunt bewonderen. In Sakkara staat de piramide van Djoser (de naam van onze reisorganisatie)

De vierde dag vertrokken we met ons busje richting Suez, waar we onder het kanaal doorreden richting de Sinaï. Van het kanaal hebben we jammer genoeg niets kunnen zien. Na een tijdje reden we door een woestijnlandschap over een geasfalteerde weg. Rond lunchtijd kwamen we bij een stenen hut met aan de zijkant een van doeken gemaakte tent. Hier kregen we onze eerste bedoeïenenmaaltijd! Deze was klaargemaakt door 2 bedoeïenen, Saleh en Muza; de derde, Rabia genaamd, kwam later. Op een grote doek op de grond gezeten, lieten we ons deze maaltijd van verse groenten (o.a. tomaat, komkommertjes, tonijnsalade met ui, platte broodjes en sinaasappelstukjes) goed smaken.

Toen begon onze woestijntocht in 3 jeeps. Onze bagage werd van het busje overgeladen op de daken van de jeeps en met doeken en touwen vastgebonden. In de jeeps lag het eten voor de komende dagen en er was een koelbox voor water. Onze koks bleken ook onze chauffeurs te zijn. In iedere jeep zaten 5 reizigers plus de chauffeur.

Nu ging het echte werk beginnen. Zodra we de asfaltweg verlieten, reden we met een snelheid van 60/70 km per uur door het zand waar je bandensporen zag van andere jeeps. Dit was de weg die we volgden vol stenen en heuveltjes. Vasthouden !.....anders vloog je van je zitting. De chauffeurs (en wij ook) genoten van de tocht. Af en toe hielden ze een wedstrijdje en namen een “parallelweg” om de eerste jeep te kunnen passeren. Of in volle vaart een heuvel afrijden..... Vooraf de mannen in ons gezelschap hebben van deze dagen in de woestijn genoten en droomden ‘s nachts dat ze zelf achter het stuur zaten.....

De komende 2 nachten hebben we onder een prachtige sterrenhemel in de openlucht mogen genieten van de eindeloze stilte. Nadat de maan was verdwenen zag je een hemel die meer

sterren had dan duisternis. Het was een belevenis! Het licht van de zon dat je om 5 uur ziet en de zon die een uur later van achter de bergen opkomt..... De eerste nacht was koud, maar de tweede nacht hebben we een deken van de bedoeïenen mogen lenen. 's Avonds begonnen onze 3 chauffeurs met het maken van een tent, waarbij de jeeps werden gebruikt om de grote gekleurde doeken aan vast te maken. Vervolgens werd wat hout in de buurt gesprokkeld en werd een vuur aangelegd waar water op werd gewarmd voor de bedoeïenthee en het eten werd bereid. We hebben er van gesmuld! Rijst met kippenbouten (eerst gekookt en daarna gegrild)

Bij het eerste kamp waren 2 hokken naast elkaar met een gat in de grond, emmer ernaast met blik voor door te spoelen. Bij het tweede kamp waren geen hokken. Ga maar ergens in de vrije natuur!! Achter een heuveltje, steen ... je went er gauw aan.

Een woestijn is niet alleen zand, dat hebben we ervaren. Rotsen, bergen van kalksteen, zandsteen, uitgesleten, verweerd door de wind..... eeuwenlang. Prachtige vormen zie je, gemaakt door de natuur. In alle kleuren van wit, geel, roze, bruin, oker tot rood en paars.

We zagen geregeld enkele kamelen, die bij een bedoeïenenfamilie hoorden. We gingen er ook thee drinken en de vrouwen hadden altijd wel sieraden of geweven kledjes te koop. De kinderen deden ook al mee en hadden hun eigen doek met speldjes, kettingen, kralenfiguurtjes e.d. waarmee zij ook wat probeerden te verdienen. Na twee dagen hobbelen waren we verrast toen we weer op asfalt reden. Wat een genot!

Aan een asfaltweg midden in de woestijn ligt het Catharinaklooster, een Grieks orthodox ommuurd complex, dat we bezochten. Dit is de plek van het Brandende braambos (Mozes)

Vlakbij hadden we ons hotel, waar we het zand van de woestijn konden afspoelen. Om 2 uur 's nachts heeft Jo met de meeste van onze groep de Mozesberg (hier kreeg Mozes de Stenen Tafelen) beklommen om de zonsopkomst vanaf deze berg mee te kunnen maken.

De volgende 2 nachten hebben in een ressort in Dahab doorgebracht. Wat een luxe na de eenvoud in de woestijn. Hier hebben we genoten van een rustdag. Dahab ligt aan zee (Rode Zee) bekend om de duik- en snorkelmogelijkheden. We hebben beiden gesnorkeld en de onderwaterwereld gezien: direct aan de kust prachtig koraal en de meest exotische vissen.

Het plaatsje Dahab was klein, maar er waren veel winkeltjes met kruiden en souvenirs en ook goede restaurantjes, zoals Funny Mummy, waar we 2 avonden hebben genoten van vis (snepper) en vleesgerechten. Na het eten gingen we tussen de kussens op de grond verder genieten van thee, koffie of een ijsje. De echte Egyptische muziek op de achtergrond, maakte deze avonden onvergetelijk.

Jordanië

De volgende dag stond ons vertrek naar Jordanië gepland. We reden met de bus naar Nuweiba, waar de ferryboot ons naar Akaba zou brengen. Dit klinkt eenvoudig, maar was het allerm minst. Onze Egyptische gids liep met onze paspoorten naar kantoor 1 vervolgens naar kantoor 2 en weer terug naar kantoor 1. Na een uurtje konden we doorrijden naar het havengebouw, vanwaar de boot zou vertrekken. Hier werden we weer gecontroleerd en konden we op banken in een grote hal wachten. Vervolgens liepen we langs loketten voor ons uitreisstempel van Egypte. De laatste wachtplek was een grote ruimte waar al zo'n honderd mensen stonden te wachten voor de langzame boot. Voordat wij konden inschepen werden we in een bus, die maar een paar rijen stoelen had, naar de boot gereden. Dit was een moderne grote ferryboot. Binnen anderhalf uur waren we in Akaba, een mooie badplaats met een haven. Voordat we echt op weg gingen reden we naar de douanehal en kregen het visum voor Jordanië. Daarna zagen we mooie wegen, moderne auto's zonder deuken ! Een wereld van verschil met Egypte.

De volgende ochtend konden we in Akaba vertoeven. Het kleine centrum had veel winkeltjes, die hun waar veelal buiten aanboden. We liepen over een kleine groente en vleesmarkt, waar we wat fruit kochten. Daarna naar de kust, waar een smal strand en een mooie wandelboulevard onder de palmen was aangelegd.

Op een bankje, bij 2 Israëlische jongens die een waterpijp rookten, genoten we van de plaatselijke bevolking, die langs de zee verkoeling zocht. De vrouwen in burka gingen geheel gekleed het water in, naast hun mannen en kinderen in zwemkleding.

's Middags vertrokken we naar de woestijn van Wadi Rum. Hier dronken we eerst thee bij de bedoeïenen en daarna gingen we in open jeeps de woestijn verkennen. Deze was heel anders van kleur, meer roodbruin zand en rotsen die rondere vormen hadden. We ontdekten een spoorlijn die aangelegd was voor het vervoer van kalium.

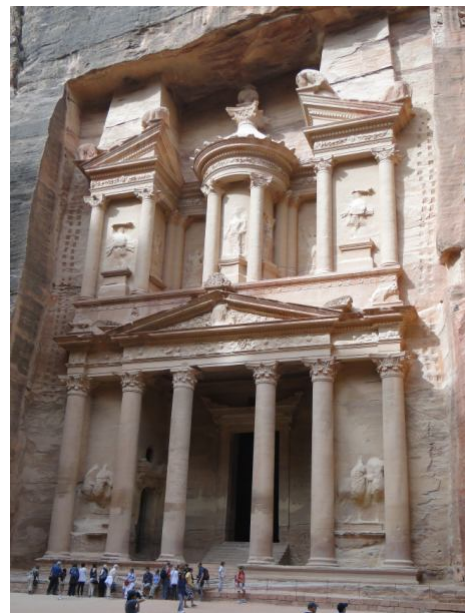
We zagen er kamelen en een prachtige door de natuur gemaakte brug, waar we even wat rondwandelden en foto's maakten. Enkele leden van onze groep vonden dit De gelegenheid om een tochtje op de kameel te maken.

Tegen de avond reden we met de jeeps naar een plek om de zon te zien ondergaan. Onze begeleiders maakten er een vuurtje en genietend van de eindeloze stilte zagen we de zon achter de bergen verdwijnen. Nu werd het tijd om terug te gaan naar het kamp. Daar wachtte ons een heerlijke maaltijd, die dit keer uit de grond kwam!

Rond 11 uur kwamen we in ons hotel in Wadi Musa, vlakbij ons doel voor de volgende dag aan. Dan zouden we om 7 uur vertrekken naar PETRA, het hoogtepunt van onze reis in Jordanië.

Een stad van de Nabateëen, uitgehouwen in de mooiste roze-rode rotsen, die vaak tientallen meters hoog waren. Ze woonden hier enkele eeuwen geleden.

We liepen door de bekende smalle doorgang, de Siq, naar de meest gefotografeerde gevel van deze stad, Al Khazneh of de schatkist van de farao. Je kunt je niet voorstellen hoe de mensen dit kunstwerk in die tijd gemaakt kunnen hebben. En dit was niet het enige!

Omdat deze mensen voornamelijk hier op aarde leefden om de tijd na hun dood zo aangenaam mogelijk te hebben, zagen we heel wat gevels van graven, o.a. Koningsgraven, waarachter zich immens grote ruimtes bevonden, om alle schatten in te zetten voor het leven na hun dood. We zagen tempels, woonhuizen, een theater en een klooster, maar ook een doordacht watersysteem.

We liepen en klonnen hier de hele dag; 's middags aten we rond lunchtijd buiten aan houten tafels. Deze dag vloog, zoals alle dagen, voorbij en heeft heel wat indrukken achtergelaten.

De laatste drie dagen van deze reis zouden we in Amman overnachten, de hoofdstad van Jordanië. Tijdens de reis naar Amman reden we o.a. via de Kings' Highway naar Wadi Mujib, een uitgestrekt canyonlandschap, met in de diepte een stuwmeer. Wat voel je je in dit immense, kale, landschap ontzettend klein! Onze bus voerde ons 1000m naar beneden, over de stuwdam en vervolgens weer 1000m omhoog, met op enkele plekken een stop om van deze wijidheid te kunnen genieten.

Rond lunchtijd konden we van dit landschap genieten in plaatselijk restaurant.

Deze dag bezochten we nog een kruisvaarderkasteel in Sjobak en in Madaba bewonderden we een mozaïek uit de zesde eeuw in de Sint Joriskerk, voorstellende de eerste landkaart van Israël.

Ook de berg Nebo, waar God aan Mozes het beloofde land liet zien, was een bezoek waard.

De ochtend van onze voorlaatste vakantiedag was bestemd voor Jerash, een Romeinse stad, 50 km. ten noorden van Amman. Dit is de best bewaard gebleven Romeinse stad ter wereld. Slechts 40% van deze stad is opgegraven en valt onder het Unesco werelderfgoed.

's Middags zette het busje ons af in Amman bij de Koning Abdullah moskee. Deze door Koning Hoessein gestichte moskee kon je bezoeken. Voor de dames in het gezelschap hield dat in, dat je dan wel een zwarte jurk met capuchon moest aantrekken. Geen probleem! De moskee had een prachtige blauwe koepel, kleurrijke vloerbedekking en mooie verlichting.

We hadden deze middag vrij te besteden en we besloten om ons per taxi naar het centrum van Amman te laten brengen. Na nog wat fruit te hebben gekocht op de groente- en fruitmarkt naast een oude moskee, aten we een broodje op een klein terras van een eethuisje. Vervolgens vonden we na wat vragen en zoeken de weg naar de citadel, een van de oudste delen van Amman. Deze ligt midden in de stad, op een heuvel. Hiervandaan heb je rondom een mooi zicht op de stad. Je vindt er Romeinse restanten van tempels, kelders en een kerk. 4000 jaar geleden werd deze heuvel al bewoond.

Tijdens onze laatste dag van ons verblijf in Jordanië, stond een bezoek naar 2 woestijnkastelen uit de 7de en de 8ste eeuw gepland, die aan de hoofdweg naar Saoedi-Arabië en Irak liggen. Deze woestijn bestond uit zand en was heel vlak.

Dit kasteel was in gebruik geweest als logement.

En dan naar de Dode Zee. Onze zwemkleden hadden we bij ons, we wilden ook ervaren hoe het is om al drijvend in dit zoute water (30%) een krant te lezen!

Wat zelden voorkomt (onze gids Ahmed had het nog nooit meegemaakt) de lucht betrok en de eerste regendruppels werden waargenomen op de voorruit van de bus.

Nadat we in een restaurant geluncht hadden, kleedden we ons om in een gebouw met badhokjes en liepen trappen af naar de zee. Het regende nog steeds maar het was niet koud.

Wat een ervaring! Je kunt niet zwemmen, alleen drijven op je rug. Het water is ontzettend zout. We moesten uit het water, want er waren bliksemflitsen waargenomen. Binnen enkele tellen kwam het water met bakken uit de hemel.

Wat zal de plaatselijke bevolking blij geweest zijn met deze regen!

Maar de mensen van dit complex wisten niet wat te doen met het water dat van de trappen stroomden en in de zwembaden liep. Er was chaos, er werd geschreeuwd en er gleed een man van de trappen. Op de tegels rond de zwembaden lag een laag water van enkele cm.

Wij hadden, bedekt door een badhanddoek, die doorweekt was, de kleedruimtes weer opgezocht.

Nadat iedereen in het restaurant was verschenen, vertrokken we weer richting Amman. De zon scheen al weer.

Onze terugreis stond gepland voor 02.55u. Na een tussenstop in Frankfurt, kwamen we om 9.00u. 's ochtends op Schophol aan.

Een mooie, bijzondere reis in een totaal andere wereld met een vriendelijk bevolking, die iedere toerist welkom heet. Dat beeld blijft mij bij.

